

Het Boek Daniël - Nummer Zesenzeventig

Het openen van verzegelde profetieën: de verwerping van licht in 1856 en haar gevolgen

Jeff Pippenger
2024-02-09

In 1856 werd het licht van de „zeven tijden” ontzegd, en in 1863 werd dat licht verworpen. De profeet uit Juda bracht het licht tot de goddeloze koning Jerobeam, en Jerobeam verwierp het licht. Jesaja bracht hetzelfde licht tot de goddeloze koning Achaz, en ook hij verwierp het. Omdat zij het licht weigerden dat verbonden was met de vijver van Siloam, werden de koninkrijken van zowel Jerobeam (het noordelijke) als Achaz (het zuidelijke) weggevoerd in slavernij door een koning uit het noorden, respectievelijk in 723 v.Chr. en 677 v.Chr.

Mozes, in de opstand van Aäron; Jesaja met Achaz en Jeremia met andere koningen, vertegenwoordigden de getrouwen in de Milleritische geschiedenis, die allen de boodschappers van het licht in de opstand van de laatste dagen vertegenwoordigden. De „eerste” crisis van de laatste dagen van 1863, en de „laatste” crisis van de laatste dagen van de „grote aardbeving” van Openbaring hoofdstuk elf (de spoedig komende zondagwet), worden door al deze profetische lijnen voorgesteld. De profeet uit Juda vertegenwoordigt een profeet die van zijn verantwoordelijkheid is afgevallen en uiteindelijk begraven wordt in hetzelfde graf als het afvallige protestantisme. Zijn dood en zijn begrafenis waren een reactie op zijn keuze om het voedsel en de drank van de leugenachtige profeet van Bethel tot zich te nemen.

Het oordeel van overweldigd te worden door het pausdom (de koning van Assyrië) bij de zondagswet, dat werd getypeerd door de verstrooiing van de noordelijke en zuidelijke koninkrijken van Jerobeam en Achaz, stemt overeen met het lot van de Judese profeet, want hij stierf tussen een „leeuw” en een „ezel”. De „leeuw” is het symbool van Babylon, dat in de laatste dagen het pausdom is.

En het geschiedde, nadat hij brood gegeten en gedronken had, dat hij voor hem de ezel zadelde, namelijk voor de profeet die hij had teruggebracht. En toen hij weggegaan was, ontmoette een leeuw hem op de weg en doodde hem; en zijn lijk werd op de weg geworpen, en de ezel stond ernaast, ook de leeuw stond bij het lijk. En zie, mannen kwamen voorbij en zagen het lijk op de weg geworpen en de leeuw bij het lijk staan; en zij kwamen en vertelden het in de stad waar de oude profeet woonde. Toen de profeet die hem van de weg had teruggebracht, daarvan hoorde, zei hij: Het is de man Gods, die ongehoorzaam is geweest aan het woord des Heren; daarom heeft de Here hem aan de leeuw overgegeven, die hem verscheurd en gedood heeft, overeenkomstig het woord des Heren, dat Hij tot hem gesproken had. En hij sprak tot zijn zonen en zei: Zadelt mij de ezel. En zij zadelden hem. En hij ging en vond zijn lijk op de weg geworpen, en de ezel en de leeuw bij het lijk staan; de leeuw had het lijk niet opgegeten en de ezel niet verscheurd. Toen nam de profeet het lijk van de man Gods op, legde het op de ezel en bracht het terug; en de oude profeet kwam in de stad om over hem te rouwen en hem te

begraven. En hij legde zijn lijk in zijn eigen graf; en zij rouwden over hem en zeiden: Ach, mijn broeder! En het geschiedde, nadat hij hem begraven had, dat hij tot zijn zonen sprak en zei: Wanneer ik gestorven ben, begraaf mij dan in het graf waarin de man Gods begraven is; legt mijn beenderen naast zijn beenderen; want het woord dat hij door het woord des Heren uitgeroepen heeft tegen het altaar te Bethel en tegen al de huizen der hoogten die in de steden van Samaria zijn, zal zeker geschieden. 1 Koningen 13:11–32.

De Judese profeet stierf tussen twee symbolen. De leeuw is een symbool van Babylon, en het moderne Babylon in de laatste dagen is de Koning van het Noorden, die in Daniël hoofdstuk elf, vers vijfenveertig, aan zijn einde komt zonder dat iemand hem helpt. Het teken van zijn gezag is de aanbidding van de zon, hetgeen de vierde gruwel is, en waar de vierde generatie van het Laodiceaanse adventisme wordt voorgesteld als neerbuigend naar de zon in Ezechiël hoofdstuk acht. In Millers droom werd hem getoond dat niet alleen de juwelen verstrooid en bedekt raakten, maar ook dat de kist zelf, die de Bijbel voorstelde, werd uiteengerukt.

In de derde generatie van het adventisme werd het werk van het invoeren van het gebruik van de zogenoemde moderne vertalingen van de Bijbel bevorderd door de leiding van het adventisme. Die zogenoemde moderne vertalingen waren afgeleid van een verdorven verzameling handschriften die worden gepromoot door de theologen van de mens der zonde en het afvallige protestantisme. Millers kistje was de King James Version, die uit de onvervalste handschriften was vertaald.

Tegen de vierde generatie van het Laodiceïsche adventisme was de kerk toegetreden tot de Wereldraad van Kerken, een confederatie van de Roomse kerk en haar dochters. Het adventisme voerde jarenlang aan, ten behoeve van hun slapende kudde, dat zij binnen de Wereldraad van Kerken slechts „waarnemers” waren, totdat de statuten van die boze confederatie onthulden dat de status van een „waarnemer” neerkomt op een volwaardig stemgerechtigd lid!

In hun vierde generatie kenden zij de „mens der zonde” tweemaal een gouden medaille toe. Ten minste één van de medailles droeg de afdruk van de katholieke opvatting van de wederkomst van Christus, waarbij Jezus werd afgebeeld terwijl Hij bij Zijn terugkeer Zijn voet op de aarde zet; bovendien bevatte zij een katholieke zonnenimbus achter Christus en de katholieke verkorte weergave van het vierde gebod, die eenvoudig luidde: „Gedenk de sabbat.” In een gerechtelijke procedure (wat een rechtsgeldige uitspraak is) legde de president van de General Conference een getuigenverklaring af waarin hij te kennen gaf dat de Kerk van de Zevende-dags Adventisten vroeger geloofde dat het pausdom de antichrist was, maar dat zijn kerk die overtuiging lang geleden „naar de historische vuilnisbelt” had verwezen.

De vierde gruwel (generatie) is waar de vijftwintig leiders van de kerk van Jeruzalem zich neerbuigen voor de zon. De voortschrijdende gruwelen begonnen met het beeld der jaloersheid dat bij de ingang was opgericht en zo het begin markeerde. De profeet uit Juda eindigt begraven met het afvallige protestantisme, en de leeuw (Babylon) doodt hem, want hij keerde terug tot de methodologie van het afvallige protestantisme en is daarom niet in staat te onderkennen dat het Rome is dat het visioen opricht; en waar geen visioen is opgericht door het symbool van de mens der zonde, eindigt men uiteindelijk aan de zijde van de mens der zonde.

„Zij die in hun begrip van het woord in verwarring raken, die de betekenis van de antichrist niet verstaan, zullen zich beslist aan de zijde van de antichrist plaatsen.” Kress Collection, 105.

De Judese profeet werd begraven met de leugenachtige profeet van Bethel, die hem als zijn „broeder” aanduidde, en hij werd dood aangetroffen tussen twee symbolen. De „leeuw” vertegenwoordigde zijn falen om de antichrist te verstaan, en de „ezel” is een symbool van de islam. Het Laodiceïsche adventisme heeft door zijn stilzwijgen aangaande 11 september 2001 reeds aangetoond dat het niet inziet dat het onderwerp van de islam van het derde Wee de Middernachtsroep, de laatteregenboodschap, is. Het niet herkennen van de boodschap van de laatterege, is de dood! De laatterege begon op 11 september 2001, toen de machtige engel van Openbaring achttien neerdaalde, toen de grote gebouwen van New York City werden neergehaald. De „regen” is een boodschap, en de boodschap moet worden herkend om haar te ontvangen.

‘Wij moeten niet wachten op de late regen. Zij komt over allen die de dauw en de regenbuien van genade die op ons neerdalen, zullen erkennen en zich toe-eigenen. Wanneer wij de lichtstralen verzamelen, wanneer wij de betrouwbare barmhartigheden van God waarderen, die er behagen in schept dat wij op Hem vertrouwen, dan zal iedere belofte worden vervuld. [Jesaja 61:11 geciteerd.] De gehele aarde moet worden vervuld met de heerlijkheid van God.’
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 7, 984.

De „gehele aarde” weet wat er op 11 september 2001 is gebeurd, maar om de boodschap te ontvangen die daar begint en uiteindelijk de gehele aarde verlicht met Gods heerlijkheid, moet de boodschap worden herkend. Het woord „herkennen” betekent „zich de kennis van iets te binnen brengen of die terugvinden, hetzij met een erkenning van die kennis, hetzij zonder. Wij herkennen een persoon op afstand, wanneer wij ons te binnen brengen dat wij hem eerder hebben gezien, of dat wij hem vroeger hebben gekend. Wij herkennen zijn gelaatstreken of zijn stem.” Webster’s Dictionary van 1828.

De enige manier waarop een Laodicese adventist de boodschap van de late regen, die op 11 september 2001 arriveerde, kan herkennen, is als hij erkent dat hij in het verleden dezelfde manifestatie van goddelijke macht heeft gezien. Op 11 augustus 1840 daalde de machtige engel van Openbaring tien neer, toen de profetie van het tweede Wee van de islam werd vervuld. Die geschiedenis werd volmaakt herhaald toen op 11 september 2001 de machtige engel van Openbaring achttien neerdaalde, toen de profetie van het derde Wee van de islam werd vervuld; en het nalaten de islam van het derde Wee te herkennen, betekent door de wilde Arabische ezel te worden gedragen naar de dood die wordt teweeggebracht door de leeuw van het moderne Babylon.

De dronkaards van Efraïm, die het verzegelde boek niet kunnen lezen, kunnen de herhaling van de Milleritische geschiedenis niet zien, want die herkenning berust op de methodologie van de late regen van „regel op regel”. Het begrip dat de openbaring van de kracht van God in de Milleritische geschiedenis in de laatste dagen wordt herhaald, kan niet worden gehandhaafd door de methodologie van het afvallige protestantisme en het katholicisme.

„De engel die zich verenigt in de verkondiging van de boodschap van de derde engel, moet de gehele aarde verlichten met zijn heerlijkheid. Hier wordt een werk voorzeggd van wereldwijde

omvang en ongekeerde kracht. De adventbeweging van 1840–44 was een heerlijke openbaring van de kracht van God; de boodschap van de eerste engel werd gebracht naar elke zendingspost in de wereld, en in sommige landen was er de grootste godsdienstige belangstelling die in enig land sinds de Reformatie van de zestiende eeuw is waargenomen; maar deze zullen worden overtroffen door de machtige beweging onder de laatste waarschuwing van de derde engel.” *The Great Controversy*, 611.

De blinde leiders van het moderne Israël worden door hun methodologie gedwongen de waarheid te verwerpen dat er in de laatste dagen een herhaling zal zijn van de openbaring van de kracht van God, zoals in vroegere jaren.

„Hier zien wij dat de kerk—het heiligdom des Heren—het eerst de slag van de toorn Gods voelde. De oude mannen, degenen aan wie God groot licht had gegeven en die als wachters over de geestelijke belangen van het volk hadden gestaan, hadden het hun toevertrouwde pand verraden. Zij hadden het standpunt ingenomen dat wij niet behoeven uit te zien naar wonderen en de duidelijke openbaring van Gods macht zoals in vroegere dagen. De tijden zijn veranderd. Deze woorden sterken hun ongelof, en zij zeggen: De Here zal geen goed doen en Hij zal geen kwaad doen. Hij is te barmhartig om Zijn volk met oordelen te bezoeken. Zo is ‘Vrede en veiligheid’ de roep van mannen die nooit meer hun stem zullen verheffen als een bazuin om Gods volk hun overtredingen en het huis van Jakob hun zonden te tonen. Deze stomme honden, die niet wilden blaffen, zijn degenen die de rechtvaardige wraak van een vertoornde God voelen. Mannen, jonge vrouwen en kleine kinderen komen allen tezamen om.”
Testimonies, deel 5, 211.

De Laodicese blindheid van de geleerde mannen die heersen over de ongeletterden van Jeruzalem maakt hen onbekwaam de late regen te herkennen, want zij hanteren niet alleen een verdorven bijbelse methodologie, maar de conclusies waartoe hun valse redenering leidt, brengen hen ook in een positie waarin zij iedere toekomstige openbaring van de kracht van God zullen ontkennen, zoals in vroegere tijden. Toch maakt Maleachi drie duidelijk dat wanneer de Bode van het Verbond de zonen van Levi reinigt, het offer zal zijn als in de dagen van ouds.

„De Getrouwe Getuige verklaart: ‘Ik ken uw werken.’ ‘Bekeer u, en doe de eerste werken.’ Dit is de ware toets, het bewijs dat de Geest van God in het hart werkt om u met zijn liefde te vervullen. ‘Ik zal haastig tot u komen en uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, tenzij gij u bekeert.’ De gemeente is als de onvruchtbare boom die, terwijl hij dauw en regen en zonneshijn ontving, een overvloed aan vrucht had moeten voortbrengen, maar waarop het goddelijk onderzoek niets dan bladeren ontdekt. Ernstige gedachte voor onze gemeenten! ernstig, ja, voor ieder afzonderlijk! Wonderbaarlijk is het geduld en de lankmoedigheid van God; maar ‘tenzij gij u bekeert’, zal die uitgeput raken; de gemeenten, onze instellingen, zullen van zwakheid tot zwakheid gaan, van koude vormelijkheid tot doodsheid, terwijl zij zeggen: ‘Ik ben rijk en verrijkt geworden en heb aan niets gebrek.’ De Getrouwe Getuige zegt: ‘En gij weet niet dat gij ellendig zijt en jammerlijk en arm en blind en naakt.’ Zullen zij ooit hun toestand helder inzien?’“

„Er zal in de gemeenten een wonderbare openbaring van de kracht van God zijn, maar zij zal geen invloed uitoefenen op hen die zich niet voor de Heere hebben verootmoedigd en de deur

van het hart hebben geopend door belijdenis en bekering. In de openbaring van die kracht, die de aarde verlicht met de heerlijkheid van God, zullen zij slechts iets zien dat zij in hun blindheid gevaarlijk achten, iets dat hun vrees zal opwekken, en zij zullen zich schrap zetten om er weerstand aan te bieden. Omdat de Heere niet werkt overeenkomstig hun denkbeelden en verwachtingen, zullen zij zich tegen het werk verzetten. ‘Waarom,’ zeggen zij, ‘zouden wij de Geest van God niet kennen, terwijl wij al zovele jaren in het werk zijn geweest?’—Omdat zij geen gehoor hebben gegeven aan de waarschuwingen en de ernstige smeekbeden van de boodschappen van God, maar volhardend hebben gezegd: ‘Ik ben rijk en verrijkt geworden, en heb aan niets gebrek.’ Bekwaamheid, langdurige ervaring, zullen mensen niet tot kanalen van licht maken, tenzij zij zich plaatsen onder de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid, en geroepen, uitverkoren en voorbereid worden door de gave van de Heilige Geest. Wanneer mensen die heilige dingen behandelen zich verootmoedigen onder de machtige hand van God, zal de Heere hen verhogen. Hij zal hen maken tot mensen van onderscheidingsvermogen—mensen rijk in de genade van Zijn Geest. Hun sterke, zelfzuchtige karaktertrekken, hun halsstarrigheid, zullen worden gezien in het licht dat schijnt van het Licht der wereld. ‘Ik zal haastig tot u komen en uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, tenzij gij u bekeert.’ Indien gij de Heere zoekt met uw ganse hart, zal Hij door u gevonden worden.”
Review and Herald, 23 december 1890.

De dood van de Judese profeet wordt uitgebeeld zowel door de „leeuw” van het moderne Babylon, het profetische symbool dat het gezicht van de profetische geschiedenis vastlegt, als ook door de „ezel”. De eerste vermelding van de islam in de Schrift is wanneer Ismaël wordt voorgesteld als een „wilde mens”.

En hij zal een wilde man zijn; zijn hand zal tegen ieder mens zijn, en de hand van ieder mens tegen hem; en hij zal wonen in de tegenwoordigheid van al zijn broeders. Genesis 16:12.

De regel van de eerste vermelding in de Schriften geeft aan dat alle kenmerken van het symbool daarin vervat zijn, want Gods Woord is een zaad, en een zaad bezit al het noodzakelijke DNA om de gehele plant tot volle wasdom te brengen. Het woord dat vertaald wordt als „wilde man”, is het woord voor de „wilde Arabische ezel”. De „ezel” in de Schriften der waarheid is een van de symbolen van de islam.

De boodschap van Ezechiël in hoofdstuk zevenendertig, die de dode beenderen tot leven brengt zodat zij opstaan als een machtig leger, is de boodschap van de islam van het derde Wee, en die boodschap is de boodschap van de Middernachtsroep van de laatste dagen. Zuster White leert rechtstreeks dat Christus’ triomfantelijke intocht in Jeruzalem de boodschap van de Middernachtsroep vertegenwoordigde.

„De middernachtsroep werd niet zozeer gedragen door redenering, hoewel het Schriftbewijs helder en overtuigend was. Er ging een dwingende kracht mee gepaard die de ziel bewoog. Er was geen twijfel, geen aarzeling. Ter gelegenheid van Christus’ triomfantelijke intocht in Jeruzalem stroomden de mensen, die uit alle delen van het land bijeenwaren gekomen om het feest te houden, toe naar de Olijfberg; en toen zij zich aansloten bij de menigte die Jezus vergezelde, werden zij gegrepen door de bezieling van het ogenblik en droegen zij ertoe bij dat

de uitroep aanzwol: ‘Gezegend Hij die komt in de naam des Heren!’ [Matthew 21:9.] Op gelijke wijze voelden ook ongelovigen die naar de adventistische bijeenkomsten toestroomden — sommigen uit nieuwsgierigheid, anderen louter om te spotten — de overtuigende kracht die de boodschap vergezelde: ‘Zie, de Bruidegom komt!’” Spirit of Prophecy, deel 4, 250.

De Openbaring van Jezus Christus is de laatste boodschap die in de laatste dagen wordt ontzegd, en zij omvat de islam van het derde Wee. Toen Christus, die de boodschap is die wordt ontzegd, Jeruzalem binnenging en aldus de Middernachtsroep van de laatste dagen uitbeelde, werd Hij gedragen (Zijn boodschap werd gedragen) door een „ezel”. De laatste boodschap van Christus’ gerechtigheid wordt gedragen door de islam.

De islam was, is en zal een wilde mens zijn, zoals voorgesteld door de wilde Arabische ezel, en ieder die wil zien (en er zijn er velen die niet willen zien), kan gemakkelijk „herkennen” dat de oorlogvoering die thans door de islam wordt gevoerd, wilde waanzin is. De bereidheid om zelfmoord te plegen in de overtuiging dat er in het hiernamaals een grote seksuele beloning zal zijn, is satanische waanzin. De eerste vermelding van de islam duidde erop dat de islam een wilde mens zou zijn.

De oorlogvoering van de islam brengt de gehele mensheid bijeen om de escalerende oorlogvoering van het derde Wee te bestrijden. De islam is de profetische logica voor de verwezenlijking van een een-wereldregering, en de globalisten leren dat zij de Joden na de Tweede Wereldoorlog opzettelijk hebben teruggebracht naar het land Israël, opdat zij de oude haat van de islam jegens de Joden zouden kunnen gebruiken om een Derde Wereldoorlog in gang te zetten. De globalisten geloven, en hebben gedurende tientallen jaren onderwezen, dat zij een Derde Wereldoorlog nodig zullen hebben om hun een-wereldregering tot stand te brengen. De verdorven beweegredenen van de globalisten, zoals verwoord in hun eigen woorden, stemmen overeen met de bijbelse rol van de islam.

Mogelijk is het ernstigste aspect van Ismaëls profetische DNA, in het vers waarin hij voor het eerst wordt genoemd, het feit dat zijn geest, die de geest van een „wilde mens” is, „woont in de tegenwoordigheid van al zijn broeders.” De gedachte dat slechts enkele sekten van de radicale islam betrokken zullen zijn bij het derde Wee, stemt niet overeen met Gods Woord. De gangbare politiek correcte opvatting dat er in elke godsdienstige richting slechts enkele rotte appels zijn, en dat de meerderheid van de islam vreedzame burgers zijn, is noch met hun eigen heilige boek, noch met de Bijbel in overeenstemming.

De Koran leert dat het de plicht is van iedere volgeling van Allah om de gehele wereld in overeenstemming te brengen met de shariawet, en de eerste vermelding van de islam in het boek Genesis duidt erop dat de geest van de „wilde man” van Ismaël in iedere volgeling van de islam aanwezig zal zijn. De Koran leert zijn aanhangers uitdrukkelijk om een schijn van fatsoen op te houden wanneer zij wonen in gebieden waar zij nog niet in staat zijn hun religieuze heerschappij aan de bevolking op te leggen, net als het katholicisme.

De profeet uit Juda confronteerde Jerobeam toen diens koninkrijk voor het eerst werd ingewijd. Het afvallige protestantisme begon in 1844 en werd onmiddellijk geconfronteerd door het

milleristische adventisme, dat het Allerheiligste was binnengegaan en de wet van God had ontdekt, met inbegrip van de sabbat van de zevende dag. Het milleristische adventisme werd, zoals vertegenwoordigd door Jeremia, opgedragen tot God terug te keren, maar nooit terug te keren naar de „vergadering der spotters”. De profeet uit Juda werd gezegd niet terug te keren langs dezelfde weg waarlangs hij gekomen was, noch te eten of te drinken van het voedsel van de leugenachtige profeet van Bethel, maar hij deed het toch. De dood van de profeet uit Juda werd symbolisch geplaatst tussen twee symbolen, die het pausdom en de islam vertegenwoordigden. Het laodiceïsche adventisme kan die twee waarheden niet zien, want in 1863 staken zij hun eigen geestelijke ogen uit en begonnen zij het proces van het bedekken van de juwelen en de methodologie die William Miller had aangewend om de fundamenten van het adventisme te vestigen met valse munten en juwelen, en met de methodologie van het afvallige protestantisme en het katholicisme.

De „Man met de stofborstel” is nu bezig Zijn vloer te vegen, de juwelen te herstellen en ze aan Miller te geven om op zijn tafel te leggen, maar het adventisme is verblind door het geloof dat zij het overblijfselvolk zijn dat in 1844 als Zijn volk werd opgericht.

En meent niet bij uzelf te kunnen zeggen: Wij hebben Abraham tot vader; want ik zeg u, dat God uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken. En ook nu ligt de bijl reeds aan de wortel der bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehouden en in het vuur geworpen. Ik doop u wel met water tot bekering; maar Hij Die na mij komt, is machtiger dan ik, Wiens schoenen ik niet waard ben te dragen; Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer grondig zuiveren en Zijn tarwe in de schuur bijeenbrengen; maar het kaf zal Hij met onuitblusselijk vuur verbranden. Mattheüs 3:9–12.

Laodiceïsch Adventisme zal uit de mond van de Heer worden uitgespuwd, behalve die personen die zich mogelijk zullen bekeren. Laodiceïsch Adventisme moet in hetzelfde graf worden begraven als waarin het vroegere verbondsvolk dat Millers boodschap verwierp, begraven ligt, want ook zij zijn nu, in verhouding tot de honderd vierenveertigduizend, een voormalig verbondsvolk. De opstand van 1863 wordt uitgebeeld door de profeet die uit Juda kwam, die ook een voorzegging over koning Josia naliet.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

“In plaats van aan de wereld gelijkvormig te worden, moeten wij ons steeds meer van de wereld onderscheiden. Satan heeft zich met de kerken verbonden en zal zich blijven verbinden in een meesterlijke poging tegen de waarheid van God. Alles wat door Gods volk wordt gedaan om in de wereld door te dringen, zal vastberaden tegenstand oproepen van de machten der duisternis. Het laatste grote conflict van de vijand zal een uitermate vastberaden strijd zijn. Het zal de laatste slag zijn tussen de machten der duisternis en de machten van het licht. Ieder waarachtig kind van God zal moedig strijden aan de zijde van Christus. Zij die zich in deze grote crisis meer aan de zijde van de wereld dan van God laten vinden, zullen zich uiteindelijk geheel aan de zijde van de wereld plaatsen. Zij die verward raken in hun begrip van het Woord, die de betekenis van de antichrist niet zien, zullen zich zeker aan de zijde van de antichrist

plaatsen. Nu is het voor ons niet de tijd om ons met de wereld te vereenzelvigen. Daniël staat in zijn lot en op zijn plaats. De profetieën van Daniël en van Johannes moeten worden verstaan. Zij verklaren elkaar. Zij geven de wereld waarheden die ieder behoort te begrijpen. Deze profetieën moeten in de wereld tot getuigenis zijn. Door hun vervulling in deze laatste dagen zullen zij zichzelf verklaren.”

„De Heere staat op het punt de wereld om haar ongerechtigheid te straffen. Hij staat op het punt de godsdienstige lichamen te straffen om hun verwerping van het licht en de waarheid die hun zijn gegeven. De grote boodschap, waarin de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel zijn verenigd, moet aan de wereld worden verkondigd. Dit moet de last van ons werk zijn. Zij die waarlijk in Christus geloven, zullen zich openlijk voegen naar de wet van Jehovah. De sabbat is het teken tussen God en Zijn volk, en wij moeten onze overeenstemming met de wet van God zichtbaar maken door de sabbat te onderhouden. Hij moet het kenteken van onderscheiding zijn tussen Gods uitverkoren volk en de wereld. Het betekent veel om God trouw te zijn. Dit omvat de gezondheidsreformatie. Het betekent dat onze voeding eenvoudig moet zijn, dat wij in alle dingen matig moeten zijn. De vele soorten voedsel die zo vaak op de tafels worden gezien, zijn niet noodzakelijk, maar hoogst schadelijk. Geest en lichaam moeten in de best mogelijke gezondheidstoestand bewaard worden. Alleen zij die geoefend zijn in de kennis en vreze Gods, behoren gekozen te worden om verantwoordelijkheden te dragen. Degenen die lange tijd in de waarheid zijn geweest, en toch geen onderscheid kunnen maken tussen de zuivere beginselen der gerechtigheid en de beginselen van het kwaad, wier inzicht met betrekking tot rechtvaardigheid, barmhartigheid en de liefde van God verduisterd is, behoren van verantwoordelijkheid ontheven te worden.

„God heeft belangrijke lessen voor zijn volk om te leren. Indien deze lessen eerder waren geleerd, zou zijn zaak niet zijn waar zij zich heden bevindt. Eén ding moet worden gedaan. De waarheid mag niet worden achtergehouden voor predikanten of mannen in verantwoordelijke posities uit vrees hun misnoegen op te wekken. Met onze instellingen moeten mannen verbonden zijn die met zachtmoedigheid en in wijsheid de volle raad Gods zullen verkondigen. Gods toorn ontbrandt tegen hen die in vleselijke gerustheid en trots minachting hebben getoond voor zijn leiding. Zij brengen de voorspoed van de zaak in gevaar.”

„Elke valse weg is een misleiding, en indien daarin wordt volhard, zal hij uiteindelijk verderf brengen. Zo staat de Heer toe dat zij die valse plannen handhaven, worden vernietigd. Juist op het ogenblik dat lof en vleierij worden gehoord, komt een plotseling verderf. Er zijn er die, niettegenstaande zij weten van de bestraffing die anderen vanwege ontrouw hebben ontvangen, zich van de vermaning afwenden. Dezen zijn dubbel schuldig. Zij kenden de wil van de Heer en deden die niet. Hun straf zal evenredig zijn aan hun schuld. Zij wilden geen acht slaan op het woord van de Heer.” Kress Collection, 105, 106.